

1818 വെസ്റ്റ് മെയിൻ സ്ട്രീറ്റ്

കാലങ്ങളായി ഭരതനാട്യ പാരമ്പര്യം കാത്തുപോരുന്നു ഈ പുരാതന തമിഴ് ഭവനം എസ് കാളിദാസ്

തഞ്ചാവൂരിലെ ബൃഹദീശ്വര ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടഞ്ഞാറെ മതിലിനു പിറകിലുള്ള മേർക്കുവീഥി അല്ലെങ്കിൽ വെസ്റ്റ് മെയിൻ സ്ട്രീറ്റിനു ചോളരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. കാലാന്തരത്തിൽ ഉപ്പു തൊട്ട് കർപ്പൂരം വരെ വിൽക്കുന്ന തിരക്കു പിടിച്ച ഏതൊരു തമിഴ് നഗരവീഥിയേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതായി മാറിയിരിക്കുന്നു ഈ തെരുവും. ഇവിടെ 1818-ാം നമ്പർ വീടാണ് നിങ്ങൾ തിരയുന്നതെങ്കിൽ കെ അന്താൻ വിഷമിക്കും. കാരണം അതിന്റെ മുൻഭാഗം ഒരു പാൽക്കച്ചവടക്കാരൻ കൈയേറിയിരിക്കുകയാണ്. അയാളുടെ എരുമകളാണ് അവിടെയെങ്ങും. എന്നാൽ എന്തിനാണ് ഒരാൾ ഈ വീട് ഇത്ര കാര്യമായി തെരഞ്ഞു നടക്കുന്നത്?

അയാൾ ചരിത്രത്തിലും കലയിലും തൽപരനാണ് എന്നതു തന്നെ. ഇന്നു നാം കാണുന്ന ഭരതനാട്യം ഉയിർകൊ ഭവനമാണ് ഇത്. ഇവിടെയാണ് വടിവേലു (1810-1847) പാശ്ചാത്യ വയലിനിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ ശേഷം അതിനെ കർണാടക സംഗീതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാക്കിമാറിയത്.

ഗോക്കളെ മറികിടന്ന് നിങ്ങൾ വീടിന്റെ മുൻവാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേക്കു കടക്കുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരു കുററൻ ഗോൾഡൻ റിട്രീവർ നായ ആയിരിക്കും. അത് നിങ്ങളെ നോക്കി കുരയ്ക്കുന്നുവെങ്കിലും വാലാട്ടികൊ റിക്കും. ഇടുങ്ങിയ ഒരു വരാന്തയും അതിനുചുറ്റും മുററവുമുള്ള ഒരു തനതു തമിഴ് ഭവനമാണിത്.

ഭരതനാട്യം ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവും മികച്ച സംഗീതജ്ഞനുമായ കിട്ടപ്പ പിള്ളയുടെ (86) വീടാണ് ഇത്. വെറില മുറുക്കി ഏതോ ക്രിക്കറ്റ് മത്സരം സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന ടിവിയിൽ അലസമായി കണ്ണുനട്ട് ഇരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ചുമരിൽ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ഫോട്ടോകളും പ്രശസ്തിപത്രങ്ങളും തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. സന്ദർശകരെ സ്വീകരിച്ച് പരിചയമുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇരുന്നിടത്തു നിന്ന് എഴുന്നേക്കാതെ തന്നെ അവിടെയുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തു ചൂ റിക്കാട്ടുന്നു. “സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് വടിവേലുവിനു സമ്മാനിച്ച ആനക്കൊമ്പിൽതീർത്ത വയലിനാണ് അത്. പിന്നെയതാ തഞ്ചാവൂർ ശൈലിയിൽ വരച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഛായാചിത്രം.”

തഞ്ചാവൂരിലെ മറാത്ത രാജാക്കന്മാരുടെ സദസ്സിൽ ദേവദാസികൾ കാഴ്ചവച്ചിരുന്ന സദിരാട്ടമാണ് ഭരതനാട്യത്തിന്റെ വേർ. ഇവരിൽ തുലജ രാമൻ (1728 - 1736) കിട്ടപ്പയുടെ പൂർവികനും കഴിവുററ സംഗീതജ്ഞനും നർത്തകനുമായ മഹാദേവൻ പിള്ളയെ തിരുനൽവേലിയിൽ നിന്നു കൂട്ടിക്കൊ റു വന്ന് ഈ വീട്ടിൽ കുടിയിരുത്തുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗത്രന്മാരുടെ പുത്രന്മാരാണ് തഞ്ചാവൂർ നാൽവർ എന്ന പേരിൽ പ്രശസ്തരായ ചന്നയ്യ, പൊന്നയ്യ, ശിവാനന്ദൻ, വടിവേലു എന്നിവർ. വടിവേലു ഭരതനാട്യത്തെ വിപ്ലവാത്മകമാക്കി മാറ്റി തഞ്ചാവൂരിനുപുറത്തേക്ക് അതിനെ എത്തിച്ചു. കിട്ടപ്പയുടെ അച്ഛൻ കെ.പൊന്നയ്യ പിള്ളയും പ്രശസ്തരായ സംഗീതജ്ഞനാണ്. മദ്രാസ് മ്യൂസിക് അക്കാദമി അദ്ദേഹത്തിനു സംഗീത കലാനിധി പട്ടവും നൽകുകയു റായി.

കർണാടക സംഗീതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായ കീർത്തനരചയിതാവ് മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതരുടെ നേരിട്ടുള്ള ശിഷ്യന്മാരാണ് തഞ്ചാവൂർ നാൽവർ സംഘം. ഇതിൽ വടിവേലുവാണ് പാശ്ചാത്യവയലിനിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ ശേഷം അത് കർണാടക സംഗീതത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് സ്വാതി തിരുനാളിന്റെ സദസ്സിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. അതീവ സന്തുഷ്ടനായ രാജാവ് വടിവേലുവിനു സമ്മാനിച്ച ആനക്കൊമ്പിൽ തീർത്ത വയലിൻ ഇന്നും കിട്ടപ്പയുടെ വീട്ടിൽ കാണാം. അതിനാൽ സംഗീതവും നൃത്തവും ഈ കുടുംബത്തിലെ ഏറെ പഴക്കമുള്ള പാരമ്പര്യമാണ്. “ശാസ്ത്രീയ കലകൾ ര റു കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്: ശാസ്ത്രത്തേയും സമ്പ്രദായത്തേയും.” ഘനഗാംഭീര്യത്തോടെ കിട്ടപ്പ പറയുന്നു: “സമ്പ്രദായത്തിനനുസൃതമായി പരിപാലിച്ചു പോരുന്നില്ലെങ്കിൽ ശാസ്ത്രത്തിനു വിലയില്ലാതാകും. സമ്പ്രദായമാണ് ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അറിവിന് ജീവനും വായുവും നൽകി അതിനെ തലമുറകളായി കെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നത്.” കഴിഞ്ഞ ര റ നൂറാ റായി ഈ കുടുംബം ചെയിതു പോരുന്നതും അതാണ്. കിട്ടപ്പയും ആ ദൗത്യം സഫലീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇന്നത്തെ പ്രശസ്ത നർത്തകികളായ വൈജയന്തി മാല, ബാലി, ഇന്ദ്രാണി റഹ്മാൻ, യാമിനി കൃഷ്ണമൂർത്തി, സുചേതാ ചപേക്കർ തുടങ്ങിയവർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അതിനാൽ ഭരതനാട്യ ചരിത്രത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം 1818 വെസ്റ്റ് മെയിൻ സ്ത്രീറിന് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. മടിച്ചാണെങ്കിലും അവിടം വിട്ടു പോരുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ പാരമ്പര്യം തനിക്കു ശേഷവും നിലനിൽക്കുമോ എന്ന് കിട്ടപ്പയോട് നാമറിയാതെ ചോദിച്ചു പോകും. കിട്ടപ്പയുടെ മക്കളിൽ രൂപേർ ഈ കുടുംബ പാരമ്പര്യം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നാം ദുഃഖത്തോടെ മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ പുത്രനായ ചന്ദ്രശേഖരൻ അച്ഛനിൽ നിന്നും ഈ കല അഭ്യസിച്ചു വരുന്നു. “എനിക്കാവുന്ന വിധം എനിക്കറിയാവുന്നത് അവനു പകർന്നു നൽകാൻ കഴിയും. ബാക്കിയെല്ലാം ദൈവഹിതം,” മരൊരു വെറിലപാക്കുകൂടി വായിലേക്കിട്ടുകൊണ്ട് നൃത്തത്തിന്റെ ഈ കുലപതി പറയുന്നു. വീടും ടിവിയിലേക്കു കണ്ണുകൾ അലക്ഷ്യമായി നീങ്ങുന്നു.